

பொருண்மை மாற்றத்தில் ஐங்குறுநூற்றுச் சொற்கள்

இரா.உதயகுமார்,
முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்,
தமிழாய்வுத்துறை, பெரியார் கலைக் கல்லூரி, கடலூர். 607 001.

முன்னுரை

மொழியில் உள்ள சொற்களின் பொருண்மைகள் காலப்போக்கில் மாற்றமடைவது தவிர்க்க இயலாத ஒன்றாகும். ஏனெனில் சொற்கள் மக்களோடும் சமுதாயத்தோடும் நெருங்கிய தொடர்புடையதாக இருந்து வருகின்றது. மொழிக் கூறுகளின் பொருண்மைகள் மனிதனுக்கு மனிதன், இடத்திற்கு இடம், சூழ்நிலைக்கு சூழ்நிலை (Contextual Meaning) சொற்களின் பொருண்மைகள் காலந்தோறும் மாற்றமடைந்து வருகின்றன. அந்த வகையில் பழந்தமிழ் இலக்கியமான எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான ஐங்குறுநூற்றில் பயின்று வந்துள்ள சொற்கள் அதன் பின் தோன்றிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களிலும், தற்கால வழக்குகளிலும் பெற்றுள்ள மாற்றங்கள் மிக முக்கியத் தரவுகளாக அமைந்து கால மாற்றத்தால் ஏற்படும் பொருண்மை மாற்றத்தை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது. இதனை விளக்கமுறை மற்றும் ஒப்பீட்டுமுறை அணுகுமுறைகளின் வழியே இக்கட்டுரை ஆராய முயலுகிறது.

பொருள்

பொருள் என்பதற்கு வஸ்து, சொற்பொருள், விஷயம், காரியம், மெய்மை, பயன், மோட்சம், கடவுள், சொத்து, திரவியம், தந்திரம், இலட்சியம், அர்த்த சாஸ்திரம், அகம், புறம் என்ற பல செய்திகளைக் குறிக்கும் தன்மை கொண்டது என்பதை வரையறுக்கிறார் செ.சண்முகம் (பொருண்மையியல் ப.1)

பொருள் மாற்றத்திற்கான காரணங்கள்

சொற்பொருளை ஆராயும் போது சொற்கள் உணர்த்தும் பொருண்மைகள் எவ்வெவ்வாறு வேறுபட்டுச் செல்கின்றது என்பது அறிவது அவசியமாகிறது. சொற்கள் குறிக்கும் பொருண்மைகள் ஒரே நிலையாக இல்லாமல் காலப்போக்கில் மாறுவதற்கான காரணங்களை இரா.தெய்வம் பின்வருமாறு வகைப்படுத்துகிறார். அவை,

1.காலச்சூழல்

2.பிறமொழி கலப்பு

3.புதுச்சொல் படைப்பு (சங்க இலக்கியத்தில் ஓரெழுத்து ஒருமொழி ப.32) இவ்வாறாக பொருள்மாற்றம் குறித்து வரையறுக்கிறார்.

தொல்காப்பியத்தில் சொல்லும் பொருளும்

சொல்லானது இரண்டு கூறுகளின் அடிப்படையில் இயங்குகிறது. ஒன்று பொருண்மை அடிப்படை மற்றொன்று சொன்மை அடிப்படை இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“பொருண்மை தெரிதலும் சொன்மை தெரிதலும்

சொல்லினாகும் என்பனார் புலவர்”

(தொல்.பெயரியல்.641)

என வகைப்படுத்துகிறார். மேலும் சொல்லானது தன்னையும் தன்பொருளையும் உணர்த்தும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறார். பொருண்மை என்பது இலக்கிய வழக்கு என்றும் சொன்மை என்பது அதன் வடிவம் (Form) இலக்கண வழக்கு என்பதை தொல்காப்பியர் சொன்ன

கருத்துகளின் வழி அறியமுடிகிறது. மேலும் சொற்கள் அனைத்தும் பொருள் குறித்து வரும் தன்மை வாய்ந்தன என்பதை பெயரியல் முதற் நூற்பாவில்,

“எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” (தொல்.பெயரியல், 640)

அதாவது எல்லாச்சொல்லும் என்பது பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் பொருள் குறித்து வருவனவே என்னும் கருத்தை உரையாசிரியர்களின் வழியே அறியமுடிகிறது. மேலும் சொற்களின் பொருண்மைகள் இருநிலைகளில் தோன்றும் என்பதை,

“தெரிபு வேறு நிலையிலும் குறிப்பின் தோன்றலும்

இருபாற் றென்ப பொருண்மை நிலையே” (தொல்.பெயரியல், 641) என்பதைச் சுட்டுகிறார்.

இதற்கு விளக்கம் தரும் சேனாவரையர்,

“ மேற்கூறப்பட்ட பொருண்மை தெரிதல் சொன் மாத்திரத்தான் வேறு நின்றலுஞ் சொன் மாத்திரத்தாற் தோன்றாது சொல்லொடு கூடிய குறிப்பாற் தோன்றலுமன இரண்டு கூற்றையுடைத்தென்று கூறுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

தெரிபு வேறு நிலையல் - அவன், இவன், உவன் வந்தான்

குறிப்பிற் தோன்றல் - ஒருவர் வந்தார் (ஆண்பால், பெண்பால் என்பதும்) தொல்.பெயரியல் ப.198) ” என விளக்கத்தைத் தருகிறார் சொல்லானது இந்நிலைகளில் பொருளுணர்த்தும் என்பது மேற்கூறப்பட்ட கருத்துகளின் வழி அறியமுடிகிறது.

ஐங்குறுநூறு - பதினெண் கீழ்க்கணக்கு - தற்கால வழக்குகளில் ஏற்பட்ட பொருண்மை மாற்றம்

ஐங்குறுநூற்றில் ஆளப்பட்டுள்ள அகலம், வட்டி, தாலி, கட்டளை, சாந்தம், கட்சி, கறி, குளவி, சினை, சிலை இச்சொற்கள் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களிலும், தற்கால வழக்குகளிலும் ஏற்பட்ட பொருண்மை மாற்றம் குறித்து பின்வருமாறு விளக்கப்படுகிறது.

அகலம் - மார்பு

தண்தார் அகலம் தலைத்தலை கொளவே - ஐங். 33/4

மயங்கு மலர் அகலம் தலைத்தலை கொளவே - ஐங். 465/3

சுடர் பூண் விளங்கும் ஏந்து எழில் அகலம் - ஐங் - 353/2

அகலம் என்ற சொல் ஐங்குறுநூற்றில் மூன்று இடங்களில் மார்பு என்ற பொருளில் வந்துள்ளது.

உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை நான்கின் - குறள். 753/1

திருக்குறளில் இந்த சொல் அகன்ற இடம் என்ற பொருளில் வந்துள்ளது.

தாழ் கடல் தண் சேர்ப்பன் தார் அகலம் நல்குவேல் - ஐந்திணை ஐம்பது - 43 /3

நல்வயல் ஊரன் நறும் சாந்து அணி அகலம் - திணை மாலை நூற்றைம்பது - 43 /1,2

மேற்குறிப்பிட்ட அடிகளில் இச்சொல் மார்பு என்ற பொருளிலேயே அகலம் என்ற சொல் வந்துள்ளது.

புரைதீர் மலை நாடன் பூண் ஏந்து அகலம் - கைந்நிலை - 6/3,4

மார்பு என்ற சொல் இவ்விடத்தில் அகன்ற என்ற பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளது.

அகலம் என்ற சொல்லானது மேற்சொன்ன இலக்கியங்களில் அதிக இடங்களில் மார்பு என்ற பொருளிலே வந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. உடம்பில் அகன்ற இடமாக மார்பு பகுதி இருப்பதாக காணப்படுகிறது. அதனால் இச்சொல் அகலம் என்ற பொருளில் வந்திருக்கலாம் எனக் கருதமுடிகிறது. இருப்பினும் வழக்கில் மார்பு என்ற பொருள் ஒழிந்து அகலம் (wide) என்ற அளவினைக் குறித்து வரும் அளவுப்பெயராக தற்போது பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதை அறியமுடிகிறது.

வட்டி - கடகப்பெட்டி

அகன் பெரு வட்டி நிறைய மனையோள் - ஐங். 47 / 2

ஐங்குறுநூற்றில் வட்டி என்னும் சொல்லானது கடகப்பெட்டி என்ற பொருளில் வந்துள்ளது. கடகம் என்பது பனை ஓலையால் செய்யப்பட்ட பெரிய பெட்டியாகும். வட்டி என்ற சொல் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் முற்றிலும் இடம் பெறவில்லை ஆனால் தற்போது வழக்கில் இச்சொல் அசல் பணத்திற்கான கூடுதல் தொகை (Interest) என்ற பொருளில் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

தாலி – வெண்மையான சோழி

வரிவெண் தாலி வலை செத்து வெருஉம் – ஐங். 166/2

இவ்வடியில் வரும் தாலி என்ற சொல்லானது வெண்மையான சோழி என்ற பொருளில் வந்துள்ளது.

பவள கொழுந்தின் மேல் பொன் தாலி பாஅய் – திணைமாலை நூற்றைம்பது - 66

இங்கு தாலி என்பது சிறுவர்கள் அணியும் பொன்னால் செய்யப்பட்ட அணிகலன் என்ற பொருளில் வந்துள்ளது. வழக்கில் தாலி என்ற சொல்லானது ஒரு ஆண் ஒரு பெண்ணை மணந்ததற்கு அடையாளமாக பெண்ணின் கழுத்தில் கட்டப்படும் அடையாள உரு தாலி என்ற சொல் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. மேலும் இச்சொல் பண்பாடு சார்ந்த ஒரு சொல்லாக கருதப்படுகிறது.

கட்டளை – பொன்னுரைக்கும் கல்

கட்டளை அன்ன மணி நிற தும்பி - ஐங்.215 /1

கட்டளை அன்ன கேழல் மாந்தும் - ஐங்.215 /1 ஐங்குறுநூற்றில் இச்சொல் பொன்னின் தரத்தை அறிய பயன்படுத்தும் கல் என்ற பொருளில் வந்துள்ளது.

கருமமே கட்டளைக் கல் - குறள். - 515

சால்பிற்கு கட்டளை யாது எனின் தோல்வி – குறள். – 996/1

திருக்குறளில் இச்சொல்லானது ஒரு இடத்தில் 'உரைகல்' என்றும் மற்றொரு இடத்தில் 'உரைகல்லாகிய செயல்' என்ற பொருளிலும் வந்துள்ளது. உரைகல் என்பது பொற்கொல்லர் தங்கத்தின் தரம் அறிய தேய்த்துப் பார்க்கும் கல் என்பதாகும். ஆனால் வழக்கில் இச்சொல் மேற்சொன்ன பொருளில் அல்லாமல் ஆணையிடுதல், உத்தரவு என்ற பொருளில் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இச்சொல்லானது அதிகார அடிப்படையில் இயக்கப்படும் சொல்லாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

சாந்தம் – சந்தனம்

சாந்தம் நாளும் நறியோள் – ஐங்.240/3

இங்கு சாந்தம் என்பது சந்தனம் என்ற பொருளில் வந்துள்ளது.

கோலம் செய் சாந்தம் நிமிர்ந்து – நாலடி. 40/ 7,4

நரைபடர் சாந்தம் அற எறிந்து நாளால் – திணைமாலை நூற்றைம்பது - 1

கிடந்தாரை கால் கமுலின் பூப்பெய்யார் சாந்தம் – ஆசாரக்கோவை – 87/ 1,2

மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று இலக்கியங்களிலும் சாந்தம் என்ற சொல் ஐங்குறுநூற்றில் வந்த சந்தனம் என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வழக்கில் இப்பொருள் ஒழிந்து கோபமின்மை, அமைதி என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது (சாந்தம் தவழும் முகம்)

கட்சி – கானம் (காடு)

மணிவரை கட்சி மட மயில் ஆலும் நம் – ஐங்.250 /2

ஐங்குறுநூற்றில் கட்சி என்ற சொல்லானது கானம் (காடு) என்ற பொருண்மையில் வந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

கட்சி என்ற சொல் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் இடம்பெறவில்லை. இருப்பினும் இச்சொல்லானது வழக்குகளில் அரசியல் கட்சி, ஒருவரைச் சார்ந்திருக்கும் அணி (பட்டிமன்றம்) எனது கட்சிக்காரர் (நீதி மன்றங்களில்) சூழல்சார் பொருண்மைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதை அறியமுடிகிறது.

கறி – மிளகு

கறி வளர் சிலம்பின் கடவுள் பேணி – ஐங்.250 /2

கறி என்ற சொல் ஐங்குறுநூற்றில் மிளகு என்ற பொருளில் வந்துள்ளது.

கறி வளர் தே மா நாளும் கனி வீழும் – ஐந்திணை எழுபது - 8/2

கறிவளர் பூம் சாரல் கைந்நாகம் பார்த்து – திணைமாலைநூற்றைம்பது – 3/7

சோற்று உள்ளும் வீழும் கறி – பழமொழி நானூறு – 150 / 4

இந்த மூன்று இடங்களில் எந்த பொருள் மாற்றமின்றி மேற்சொன்ன மிளகு என்ற பொருளிலேயே வந்துள்ளது. இன்றைய வழக்குகளில் இச்சொல்லின் பொருண்மை ஒழிந்து மாமிசம், காய்கறி, கறி(இரத்தம் சிவப்புடன் காணப்படும் சதை) இறைச்சி என்ற பல்வேறு பொருண்மைகளில் ஆளப்பட்டு வருகிறது.

குளவி – காட்டுமல்லி

குளவி மேய்ந்த மந்தி துணையோடு – ஐங்.279/ 2

இங்கு குளவி என்ற சொல் காட்டு மல்லி என்ற பொருளில் வந்துள்ளது.

இலை அடர் தண் குளவி வேய்ந்த பொதும்பல் – ஐந்திணை எழுபது 3/7

இங்கும் எவ்வித பொருண்மை மாற்றமின்றி குளவி என்ற சொல் காட்டு மல்லி என்ற பொருளில் வந்துள்ளது. இச்சொல் தற்போது கொட்டும் தன்மையுள்ள ஓர் பூச்சி இனம் என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

சினை – கிளை

ஐங்குறுநூற்றில் சினை என்ற சொல் கிளை என்ற பொருளில் 19 இடங்களில் வந்துள்ளது. 19- 1, 20- 2, 111- 3, 142 -1, 145 -1, 148 -1, 150-1, 169 – 3, 272- 3, 297 -1, 331- 2, 339-2,342-2, 346 -2,349 -2, 369 - 4, 370 -1, 383 – 2.

அலங்கு சினை மா அத்து அணி மயில் இருக்கும் ஐங்.8/4 இங்கு கிளை என்றும்,

நெடும் காடு நேர் சினை ஈன கொடுங்குழாய் – கார்நாற்பது 2/2 இங்கு அரும்புகள் என்ற பொருளிலும்

நாஞ்சில் வலவன் நிறம் போல பூம் சினை – கார் நாற்பது 19/ 1,2 இவ்விடத்தில் சிகப்பு நிறமுடைய பூக்கள் என்ற பொருளிலும்,

பொரி புற பல்லி சினை ஈன்ற புன்னை – ஐந்திணை ஐம்பது 43/1 இங்கு அரும்புகள் என்ற பொருளிலும்

நெரித்த சினை போலும் நீள் இரும் புன்னை பழமொழி நானூறு 22/2 இவ்வரியில் பூக்கள் என்ற பொருளிலும் வருவதை அறிய முடிகிறது. சினை என்ற சொல் ஐங்குறுநூற்றில் கிளை என்ற பொருளிலும் கார்நாற்பது, ஐந்திணை ஐம்பது, பழமொழி நானூறு போன்ற இலக்கியங்களில் கிளையில் பூக்கும் மலரின் பருவங்களைக் குறித்து வரும் சொற்களாகவும் வந்துள்ளது.

ஆனால் சிறுபஞ்சமூலத்தில் மட்டும் பொருள் மாற்றமடைந்து இச்சொல் கருமுட்டை என்ற பொருளில் வந்துள்ளது

சிலம்பிக்கு தன் சினை கூற்றம் நீள் கோடு – சிறுபஞ்சமூலம் 9/2

வழக்குகளில் சினை என்ற சொல் விலங்கின் கருத்தரித்த நிலை, மீனின் சிறு முட்டைகள், காயம் செனச்சிட்டு இருக்கும் நிலை (சில வட்டார வழக்குகளில்) என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. சினை என்ற சொல்லானது சிறுபஞ்சமூலத்தில் வந்த பொருளோடு தற்கால வழக்கில் உள்ள பொருளோடு ஒத்துப்போவதாக அமைந்துள்ளது.

சிலை – ஒரு வகை மரம்

சிலை வில் பகழி செம் துவர் ஆடை - ஐங்.363 /1

இங்கு சிலை என்ற சொல் ஒரு வகை மரம் என்ற பொருளில் வந்துள்ளது. மேலும் இச்சொல் வில், ஓசை என்ற பொருளிலும் சங்க இலக்கியங்களில் ஆளப்பட்டுள்ளன. சிலை ஒலி

வெம் கணையர் சிந்தியா நெஞ்சின் – கைந்நிலை – 23

இங்கு சிலை என்ற சொல்லானது வில் என்ற பொருண்மையில் சங்கப்பொருண்மையோடு ஒத்துப்போகிறது. வழக்கில் இச்சொல் மேற்சொன்ன மூன்று பொருண்மைகளும் ஒழிந்து கல்லில் செதுக்கப்பட்ட அல்லது உலோகத்தை உருக்கி வார்த்த உருவம் என்ற பொருண்மையில் உள்ளது.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்களுக்கும், நீதி இலக்கியங்களுக்கும் இடையேயான கால இடைவெளி வேறு இதன் இரண்டிலும் காலத்தால் வேறுபட்டது தற்கால வழக்கு ஒரு சொல் அதன் கால மாற்றத்தில் ஒரு பொருளைக் குறிக்காமல் வேறு பொருளிலும் வரும் இதனை தவிர்க்க இயலாது. அந்த வகையில் ஐங்குறுநூற்றில் ஆளப்பட்டுள்ள அகலம், வட்டி, தாலி, கட்டளை, சாந்தம், கட்சி,

கறி, குளவி, சினை, சிலை இந்த சொற்கள் பெரும்பாலும் பதினென்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் பொருள்மாறுபாடின்றி வந்துள்ளன. அவற்றுள் தாலி, சினை என்ற சொல் மட்டும் பொருள் மாற்றம் அடைந்துள்ளன. வட்டி, கட்சி என்ற சொல் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் இடம் பெறவில்லை. மேலும் இந்தச் சொற்கள் அனைத்தும் தற்கால வழக்குகளில் மேற்குறிப்பிட்ட பொருண்மை ஒழிந்து வேறு பொருண்மையில் வந்துள்ளன என்பதை இக்கட்டுரையின் வழியே அறியமுடிகிறது.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. ஐங்குறுநூறு மூலமும் பழைய உரையும், உ.வே. சாமிநாதையர்-2011
2. நாலடியார் மூலமும் உரையும், வேதகிரி முதலியார், 1859
3. திணைமாலை நூற்றைம்பது மூலமும் உரையும், ரா. இராகவையங்கார், 1927
4. ஐந்திணை எழுபதும் கைந்நிலையும், அனந்த ராமையர், 1931
5. ஆசாரக்கோவை நச்சினார்க்கினியார் உரை, 1899
6. சிறுபஞ்சமூலம் மூலமும் விருத்திரையும் மஹாவித்வான் கா. இராமசாமிநாயுடு, 1909
7. பழமொழி மூலமும் பழைய உரையும், நாராயணயங்கார், 1918
8. ஐந்திணையம்பது மூலமும் உரையும், ரா. இராகவையங்கார், 1912
9. கார்நாற்பது மூலமும் உரையும், கோ. இராமசாமிபிள்ளை
10. திருக்குறள் சொல்லடைவு – Tamilvu.org
11. சங்கச் சொல்லடைவு, பெ. மாதையன், 2007
12. தொல்காப்பியம் மூலமும் கருத்துரையும், தமிழண்ணல், 2008
13. பொருண்மையியல், டாக்டர் செ. சண்முகம், 1989
14. சங்க இலக்கியத்தில் ஓரெழுத்தொருமொழி, இரா. தெய்வம், 2011
15. தொல்காப்பியம் மூலமும் சேனாவரையருரையும், 1938
